

GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

Nro. 77.

w Szwrodek dnia 24. Września Roku 1800.

z Berlina d. 20. Września.

Najjaśniejsi Królewiczowie Henryk i Wilhelm bracia Królewscy, J. O. Xiążę Sachsen-Weimar, generał kawalerii, J. W. Generał Kalkreuth. Generałowie Katte, Gensau, Hocendorf i Win- nin, poiechali do Pocztdamu na rewią.

z Paryża d. 8. Września.

Teraźniejszy naczelnik armii egipskiej, Menou, przyśłał tu wraz z depeszami dwie odezwy do armii egipskiej przez niego wydane. W pierwszej donosi iey o okropnym za- boystwie generała Kleber, wychwała mę- stwo i mądre urządzenia iego poczynione w administracyi woyskowej, i uwiadomia żołnierzy, iż starszeństwo stopnia oddało mu tymczasową kommandę armii.

Druga odezwa wydana do armii francu- zkiej w Egipcie przez naczelnika Menou dnia 23. Czerwca jest treści następującej:

Generałowie, oficerowie, Unteroficer- rowie i żołnierze, prawda powinna wam być cała znana i objawiona. Oto iey osnowa:

„Rząd francuzki dowiedziawszy się w ro- ku 6, iż nieprzyjaciele Rzplitey ułożyli pro- iekt opanowania Malty i Egiptu, przed- fiewiał uprzedzić ich zamiary. Interes han- dlu wschodniego, którego zyski wynosiły co rok blisko 50 millionow, rozkazywał samo-

władnie, chwycić się tego przedfiewię- cia.”

„Nakazano więc wyprawę do Malty i Egiptu; zlecono ią Buonapartemu, i miano wysłać w momencie odbicia się ar- mii od brzegow francuzkich pośła francuzkie- go do Konstantynopola, dla uwiadomie- nia wielkiego Sułtana o pobudkach naszej wyprawy do Egiptu: Lecz przez iakiś nie- przewidziane nieszczęście, niewysłano pośła do Konstantynopola. Nasi nieprzyja- cieiele Moskale i Anglicy umieli korzystać z tej okoliczności, i przymusić Wielkiego Wezyra do koalicji. Armie tureckie wyłą- dowwały w Abukirze i Damiecie, lecz wy zatopiliście ie w morzu. Inna armia zbliżyła się do nas przez Syryę; tu nastąpiły negocjacye, i kapitulacya: wiecie z iaką chytrą była zerwana; przypominacie so- bie, z iakim gniewem dowiedzieliście się, iż was chciano zabrać w niewolę; właśnie iak gdybyście przegrali 2 albo trzy batalie, i iak gdybyście nie byli wszędzie zwycięzcami.”

„Armia Ottomańska ruszyła dalej; ude- rziliście na nią, i rozproszyliście w iednym momencie w Mathasiel i Heliopolis. Niektóre szczątki tej hordy zamknęły się w Kairze, i poddały się po iednym mieżą- cu obleżenia. Wiecie, iak okropną zbro- dnią ogołociono nas z naczelnika, którego

wszyscy szanujemy pamiętkę. Wasi niegodziwi nieprzyjaciele niemogąc nas zwyciężyć w batalii, uciekli się do pucynu, niewiedząc, iż zamordowanie Klebera podwoi wasze męstwo i waszą odwagę. Chociażby się cały Wschód na was spiknął, zemścicie się na jego krwi za krew waszego generała."

"Ale ktoż potym kierować będzie naszym postępkiem? Ktoż nam dyktować będzie nasze czynności? O to ten, kto do tego ma prawo; to jest rząd Rzplity francuskiej. Do niego samego należy potwierdzić albo odrzucić wszelką kapitulacyę. Gdybym słuchał tylko mego interesu prywatnego, gdybym zapominał na moment, iż jestem Francuzem, gdybym przekładał moją osobistość nad dobro publiczne, nie wahałbym się ani momentu w chęci powrocenia do mego kraju. Ale nie, mężni republikani, ani wy, ani ja nie myślimy tak: sam interes Rzplity kierować będzie nami; jeżeli potrzeba wymaga, walczyć będziemy, a zwyciężemy. Słuchać będziemy propozycyow; lecz żadnego nie spełniemy traktatu, dopoki go nasz rząd nie potwierdzi. Znać wszyscy Buonapartego; on was prowadził tyle razy do zwycięstwa; więc on jako pierwszy konsul powinien kierować naszym postępkiem, i oświecać nasz krok; on wiedzieć będzie o wszystkim, a znajdując się na czele narodu, doniesie nam, jaka jest wola ludu."

"Mówię do was językiem prawdy, i zawsze takim mówić będę. Idąc za przykładem Buonapartego i Klebera, starać się będę założyć na waszą ufność, i na wasz szacunek; nie opuszczę momentu, w którym nie miałbym zatrudniać się wami, i starać się o to, co wam bydl może użytecznego. Kleber zaczął polepszać stan skarbu, i do końca jego dzieła. Wasz żołd będzie wam codzień zabezpieczony, i długi dawne zostaną zaspokojone; usłować będę, zniszczyć

wszystkie złe nadużycia: lecz nie zapominajcie, iż co jeden moment zepsucie, to czas długi dopiero naprawia. Pośluszeństwo, karność, i obyczajność, jest to wszystko, czego wymagam po armii, i co iey powtarzać będę usławicznie. Lecz jesteśmy Republikanami, a zatem potrafiemy mieć cnoty republikańskie. Gdy powrócimy do naszej oyczyzny, chlubić się będziemy wszyscy, iż składaliśmy część wyprawy, która dziś staie się tak wielkim ciężarem na szali polityczney świata."

(Podp.) Abdulach J. Menou.

Dnia 18. Fructidor (4. Września) dawał konsul Lebrun wspaniały obiad tym osobom, które się stały niegdyś ofiarą dnia 18. Fructidor.

Minister wewnętrznych interesów wywał wszystkich prefektów, aby z każdego departamentu przyśłali po trzech obywatelów, żeby byli przytemnymi uroczystości republikańskiego nowego roku dnia 1. Vendemiaire (22. Września) i przypatrzili się w bliskości rządowi, który pracuje bez ustanku około dobra Francyi.

Słychać, iż Ludwik Buonaparte udać się ma do Berlina.

z Paryża d. 9. Września.

Jest to rzecz godna zastanowienia, iż generał Kleber, właśnie tego samego dnia (14. Czerwca) i w tym samym kwadransie w Egypcie zamordowanym został, w którym generał Dessaix w Włoszech poległ na placu. Uchwała Konsulów wspominająca o tej okoliczności dodać, iż pierwszy poległ w batalii pod Heliopolis przez którą Egipt, a drugi w batalii pod Marengo, przez którą Cysalpinia napowrot odzyskaną została. Nakoniec postanowili, aby dla obydwóch wyśławiony był monument na środku rynku zwycięstwa w Paryżu. W dzień nowego roku (22. Września) założy pierwszy Konsul kamień węgielny do tego monumentu,

i czytana będzie mowa żałobna na honor obydwóch bohaterów. Tego samego dnia przeniesione będą zwłoki sławnego Turenusza do świątyni Marsa, i wyśławiony będzie dla niego monument.

Począwszy od Maia, Anglicy nie blokuja już Alexandryi, lecz tylko sami Turcy, którzy tylko tam 14 wojennych mają okrętów. Kapitan Basza kommanduje o sobiście tą eskadrą. Gdzie się zaś Anglicy obrocili, nie można się dowiedzieć. Szef brygady Latour Maubourg przywiozł do Kairu dnia 6. Marca pierwszą wiadomość o odnienianiu rządu w Francyi uczynioną przez Buonapartego. Zaboyca Klebera miał dopiero 24 lat. W przeciągu 368. dni umarło w Kairze pod czas oblężenia tego miasta przez Francuzów 6439 ludzi. W Egypcie wyśławiono także 2 bataliony Inwalidow. Pod czas ostatnich zdarzeń wojennych zabrali Francuzi Turkom 60 armat i 117 chorągwiow. Murad Bey powiada sam, iż jest francuzkim Sultanem, i że to wszystko jest iedno Francuzi z on.

W Tyrolu zbuntowały się 2 bataliony Kroatow, których wszystkich potępiono na śmierć, lecz potem darowano im tę karę, los śmierci spotkał tylko co dzieśiątego, a resztę puszczano przez rozgi.

z Rzymu d. 8. Sierp.

Zdaie się, iż Pius VII przyjął systema umiarkowania i oszczędności, co wśród terazniejszey okoliczności nader korzystną jest dla niego rzeczą. Dał on już kilka dowodow tego. Lube niewypuszczono ieszcze dotychczas aresztowanych za zdania polityczne, usłało iednak aresztowanie takowych osob, które pod czas rządu neapolitańskiego tak częste było. Papież odrzucił rozmaite propozycye podane mu przez generała Naselli i innych, oraz oświadczył pierwszemu, iż utrzymywanie wojsk neapolitańskich tak przykrym jest

dla kraju, iżby sobie życzył, aby Król uwolnił go od tego, ponieważ rozumie, iż straszniejsza, albo kilka kompaniow żołnierzow policji dostateczne będą do utrzymania spokojności w Rzymie. Aresztowano tu na rozkaz, kilku fanatykow, którzy pod dowództwem znanego Marianinon, lud rzymski uzbroić chcą, i wydano surowy rozkaz, na mocy którego każdy uwłaczający prawom rządu, karany bydl ma naysurowiej iako burzyciel publiczney spokojności.

Także okryślił bardzo Papież swoy dwor, i zmniejszył liczbę służących. Tak zaś oszczędnie urządził zapłatę ich, iż iego służący niewiększe biorą zaślugi, iak służący inney szlachty w Rzymie. Nakoniec uchylił zwyczajną dotąd należytość pieniężną, którą każdy miewający audyencyą u Papieża iego służdom na rękę płacić musiał, i która około pułtora cekina wynosiła, i powiedział każdemu z służących, iż odpędzi go z swoiey służby, gdyby najmniejszą przyimować miał ofiarę. Z powodu tych i podobnych urządzeń wielu zaslepionych z pospolstwa, nie dobrze mówi o nim. Jak zaś nadzwyczajna jest iego roztropność i rozsądek, okazuje następująca anegdota: „Nie dawno proponowano mu na Kardynałow kilka osob niemających żadnych osobliwych zaślug. Papież odpowiedział, iż wśród terazniejszych okoliczności należy obieć do tey godności samych tylko mężow posiadających umiejętności i zaślugi, aby święte zgromadzenie w przyszłości nienarobiło sobie znowu kłopotu, iżby Chiaramontigo Papieżem obrać musiało.”

Król sardyński powrócił z swoią familią do Frascati, gdzie był przytomnym poświęcaniu przez Kardynała York krzyża wyśławionego przed kościołem tomskim w Frascati. Król i Królowa klęczeli publicznie na kolanach przed krzyżem, modląc się, i po tey ceremonii powrocili znowu do Rzymu.

z Liworno d. 19. Sierpnia.

Donoszą z Neapolu, iż szlachta mianowana przez Króla na członków szlacheckiego senatu strażniczego, którzy mieli układać sięgę złotą, niechcieli przyjąć tego urzędu. Hrabia Conversano, jeden z najpierwszych familiów w królestwie, dał pierwszy przykład tego, za którym poszli inni. Przypomność Francuzów w Włoszech, zamieszkania panujące w obydwóch Sycyliach i przepowiadające rewolucją okropną, przyłożyły się bez wątpienia do wzbudzenia tej odważnej rezolucyi.

z Medyolanu d. 2. Wrześ.

Jeszcze nieukazały się tu żadne urzędowe wiadomości o wypowiedzeniu zawieszenia broni, o niczym jednak niemowią tu, tylko o odnowieniu wojny. Armia francuzka w zupełnym jest poruszeniu.

Od brzegów Menu d. 12. Wrześ.

Generał Augereau powrócił już z Paryża, gdzie się bardzo krótko bawił, do głównej kwatery w Höchst. Onegdaj obsadziły wojska francuzkie miasto Aschaffenburg na mocy umowy. Dwa regimenta wkroczyły w nocy do tego miasta. Huzarowie Szeklego cofnęli się zupełnie, a Baron Albin maszeruje z swoimi mogunkami wojskami do okolic Fuldy. — Sławny komendant Philipsburga, Salm, umarł dnia 18. Września w tej fortecy w 59 roku wieku swego.

z Frankfurtu d. 9. Września.

Ogłoszono tu następującą odezwę wydaną w głównej kwaterze Höchst dnia dzisiejszego.

Generał naczelnik Augereau do mieszkańców prowincyów Rzeszy zostających w wojnie przeciw francuzkiej Rzpltey.

„Rząd francuzkiłożył wszystko, aby przywrócić pokój waszym nieszczęśliwym

okolicom. Anglia rozsypała swoje złoto, aby odnowić wojnę. a wasi Xiążęta targowali się jeszcze raz o waszą krew. Wojna jest udecydowana; spada więc w ręku zdobyć musi roszczę oliwną pokoiu.”

„Ludzie spokojni! żołnierze francuzcy i sprzymierzonych Rzpltych nie bez smutku widzieć się będą przymuszonymi, skropić tę roszczę waszymi łzami. Powróćcie do waszych siedlisk, powróćcie uprawiać wasze role, i spoczywać w spokojności pod dachem oyczystym. Złóżcie te narzędzia śmierci, które wam samym są okropne. Odrzućcie ręce pchające was w przepaść otwierającą się pod nogami nieprzyjaciół Rzpltey. Nie słuchajcie głosu kłamliwego i obmawiającego Republikanów. Ludzkość wyrwała dawno na czele nieprzyjaciół cechę potępienia ich. Przeklęctwo wieków czeka ich. Oskarżają nas o wszystkie występki, dla tego, iż wszystkie występki są im wspólne. Francya walczy o swoją niepodległość, o swoją wolność i chwałę. Jej sprawa jest sprawiedliwa przed Bogiem i ludźmi; więc będzie tryumfować.”

„Wola jest Rzpltey, aby armie szanowały prawa, zwyczaje i religię narodów, do których się wojna zaprowadzi. Ci, którzy wam inaczej gadają, kłamią w swoim sumnieniu, iż zawodzą wasze sumnienie. Przyjdźcie między nasze szeregi, a zobaczycie, z jakim uśłowaniem oddały wszelkie nieporządki czyniące bicz wojny tak niszczący, tak uciemniający i tak okropny ludom. (Tu wzywa Augereau mieszkańców, aby złożyli broń i powrócili do domów, przyrzeka im za każdą broń znajdującą się w dobrym stanie i oddaną w ręce wojsk francuzkich po 12 liwrow, a za każdy pałasz po 5 liwrow; także obiecuje im zapłacić każdego konia otaxowanego wprzód. Nakoniec przyrzeka im obronę armii francuzkiej, zachowanie karności.” i t. d.

z Ratysbony d. 9. Wrześ.

Dnia 7. przybył Cesarz Jegomość wraz z Arcy - Xiążęciem Janem, generałem Zach, i Hrabim Lehrbach do Alt-Oettingen. Hrabia Lehrbach udał się natychmiast do francuskiej głównej kwatery, i wyrobił przedłużenie zawieszenia broni aż do 6 dni, lecz musiał wprzód zapewnić, iż ostatni kuryer wyślany z Paryża do Wiednia powrócił do Paryża z przyjemnymi warunkami. Cesarz prowadzić będzie komendę pod własnym imieniem. Arcy - Xiążę Karol urządził pospolite ruszenie w Czechach jako generał - kapitan królestwa czeskiego, a Arcy Xiążę Józef insurrekcyą w Węgrzech jako Palatin. Generał Mack udał się do Arcy - Xiążęcia Karola do Pragi.

z Monachium d. 10. Wrześ.

Dzisiaj nastąpi konferencya o 6 mil tu stąd, między Cesarzem Jegomością i francuskim naczelnikiem Moreau. Marsz wojsk wstrzymany został tymczasem na 6 dni. Z mającym powracać wkrótce kuryerem z Paryża wyglądamy pokoiu.

z Niemiec d. 15. Wrześ.

Generał Barbou, tymczasowy komendant prawego skrzydła armii francuzko-batawskiej wydał rozkaz do wszystkich wojsk francuzkich, aby przepuszczały wszędzie kupców iadących z towarami do Frankfurtu. Rozkaz ten wyszedł na prośbę magistratu frankfurckiego.

Francuzi zrownali z ziemią wielkie szaniece pod Reuti na granicy tyrolskiej, do których zniszczenia użyto 1200 bawarskich i szwabskich chłopów. Austriacy zakładają teraz inne szaniece między Reuti i Insprukiem.

Generał Moreau kazał przepuścić do fortecy Ulm 209 węgierskich wołów, i wiele innej żywności na mocy zawieszenia broni. Wojska francuzkie w ustawicznym są

poruszeniu. Legia cudzoziemska pomaszewiała pod Philipsburg.

z Austrii d. 6. Wrześ.

Słychać, iż także Baron Thugut, udał się do głównej kwatery cesarskiej. Nim Cesarz Jegomość udał się w podróż, spowiadał się wprzód i komunikował w kaplicy nadwornej. Arcy - Xiążę Karol uwiadomiony został przez kuryera o odjeździe Cesarza. Dnia 3. ostatnia była konferencya względem francuzkiego ultimatum, które odrzucono, i uchwalono podróż Cesarza do armii. Dnia 4. miał Cesarz konferencyą z Palatynem węgierskim, i zgodzili się, aby 52 komitaty węgierskie przysłały każdy po 1000 ludzi, którzy mają służyć przeciw nieprzyjacielowi także za granicą za nadgodną pewnych przywilejów. Jeżeliby to pospolite ruszenie doznało przeszkody, więc zamienione być ma w nadzwyczajną posiłkową armią. Arcy - Xiążę Palatin pojechał natychmiast do Węgier dla przyspieszenia wojska. Mowią także o pospolitym ruszeniu w wszystkich krajach dziedzicznych, mającym się zacząć od Czech, gdzie poddanym przyjmującym służbę wojskową zacięgi będą darowane.

Oprocz Hrabiego St. Julien wskazany także został na wygnanie do Węgier Hrabia Neuperg, Major, lecz tylko na 3 miesiące.

Pod czas nieprzytemności Cesarza Wielki Xiążę Toskański stać będzie na czele interesów wszystkich. W nadzwyczajnych i nagłych przypadkach służyć będzie zdania ministrów i stanowią uchwały, jeżeliby zaś rzecz mogła być odłożoną, więc zda wprzód Wielki Xiążę relacyą Cesarzowi. Niemożna sobie wyobrazić, jak nadzwyczajne wrażenie uczynił nagły odjazd Cesarza w umyśle publiczności, która wśród ostatnich pogłosek pokoiu, niespodziewała się wcale poruszeń, i zdarzeń takowego gatunku.

z Wiednia d. 10. Września.

Podchlebiano tu sobie zawsze, iż między Austryą i Francją przyjdzie do zgody, lecz wszelka nadzieja zniknęła, i wojna jest nieuchronną. Rząd francuzki niewzględnie bynajmniej na umiarkowanie Cesarza, i nie chciał odstąpić od swoich warunków, które tak są przesadzone, iż wszelkie zbliżenie się i pojednanie oddala. Mówią publicznie, iż te warunki są następujące:

1) „Austrya zawrze z Francją oddzielny pokój, nie mieszając się bynajmniej do Anglii, Neapolu i Rzeszy Niemieckiej. 2) Austrya rzeka się lewego brzegu Renu i Niderlandów. 3) Francuzom ustąpione będą fortece Ehrenbreistein, Kehl i Philipsburg, oprócz tego utrzymywać będą Francuzi na zawsze 60,000 wojska na prawym brzegu Renu. 4) Holandya zostanie się Rzplą. 5) Gryzonia i część Szwabii przyłączone będą do helweckiej Rzeczypospolitej. 6) Austrya mieszać się nie będzie do urepublikizowania Włoch, odstąpi Mantui i Wenecyi. 7) Francuzom pozwolony będzie w austryackich państwach wolny handel za pięć od sta. 8) Francya mieć będzie wolną żeglugę na Dunaju aż do morza czarnego, i ustąpione im będą tym końcem niektóre twierdze nad Dunajem. 9) Austrya zapłaci Francyi wszystkie koszty wojenne.”

Jeżeli takie są warunki, iak twierdzą, więc nie mogło przyjść do żadnego pokoju, owszem planem jest Francuzów niechcieć pokoju i doświadczyć szczęścia eręża, aby mogli Austryą i Czechy dotknąć rek wizycami i kontrybucjami jeszcze bardziej, niż Szwabią, Bawaryą, Frankonią i t. d. Nadzwyczajne umiarkowanie Cesarza czyni nam jeszcze nieiaką potuchę, iż może nakłoni jeszcze Francuzów do innych warunków. Z tym wszystkim przysposobienia zbrojne

nie uślaia. Armia włoska liczy do 90,000 ludzi, armia niemiecka jest nierównie liczniejsza. Za rzeką Inną usypano wielkie szanie, a w Czechach formują znaczną armią, z którą się złączy jeszcze czeskie pospolite ruszenie.

z Wiednia d. 13. Wrześ.

(z gazety nadwornej.)

Cesarz Jegomość przybył dnia 1. wieczorem wraz z Arcy-Xiążciem Janem, do głównej kwatery armii niemieckiej w Alt-Oettingen, i kazał ogłosić nazajutrz co następuje:

„Chociaż Cesarz Jegomość zawsze znajdował się będzie sam na czele swych mężnych wojsk, powierza jednak właściwą komendę armii swemu bratu Arcy-Xiążciu Janowi. Cesarz Jegomość oświadcza, iż używał dotychczas tego wszystkiego, coby jego królestwom, prowincjom i narodom przyzwolity ziednać mogło pokój; lecz rząd francuzki niewzględniając na ostatnie zmierzające do tego kroki spokojne, zerwał zawieszenie broni, i iezeli z strony francuzkiej w samej rzeczy wojna będzie odnowioną, przeto Cesarz Jegomość użyje wszelkich sił do zaćlonienia swych dziedzicznych kraiów i narodów. Przytym spodziewa się, iż wszyscy generałowie i całe wojsko przyłożą się do wyrobienia iak naysprędzey słusznego pokoju, lecz przeciwnie surowie, iż iak nadgradzać będzie w oczach armii każdą chwalebłą czynność, tak karać będzie ostro i przykładnie wszelkie przeciwnie postępk i zaniedbanie powinności.”

„Cesarz Jegomość tak jest przekonany o dzielności swych armiów, o stateczności ich i męstwem znanym całemu światu, iż ma przyczynę spodziewać się iak naysprędzego skutku ułożonych przez siebie zamiarów.”

„Jeżeli by zaś kto takowy znajdował się w armii, któżkolwiek on bądź, iżby nie był w stanie

dopełnienia rozkazowi i sentymentowi dla słabości zdrowia, lub innych przyczyn, więc wolał jest cesarzką, aby ten oddał się raczej z armii, i uwolnił Cesarza od nieprzyjemnej konieczności karania jego."

Cesarz Jegomość mianował generała-majora Stipsics, i kapitana Lauer, pierwszego generał-adiutantem, a drugiego skrzydłowym adiutantem przy Arcy Xiążęciu Janie. z Warszawy d. 18. Września.

Dziś ciągniono tu po 144. raz numery trzeciej Królewsko-Pruskiej loteryi liczbowej, na rzecz inwalidów i wdów, tudzież ku zapomżeniu szkół i szpitalow. Numery wyciągnięte są następujące: 12. 48. 66. 68. 87. z Poznania d. 22. Wrześ.

Najjaśniejszy Monarcha nasz mając wzgląd na dobre postęпки i biegłość w prawie Imci Pana Mencla tutejszego Syndyka miejskiego, raczył go mianować łaskawie Kommissarzem sprawiedliwości w departamencie Poznańskim, i rozkazał udzielić mu stosowny do tego urzędu patent królewski.

Rozmaite Wiadomości.

Francuzki naczelnik Moreau zapewnił

pruskiego poła w Ratyzbonie, iż miało to być neutralnym. — Zaboyca Klebera był synem pewnego mieszkańca w Aleppo kupczącego malmem. Gdy ostatniego aresztowano, przyrzeczono synowi uwolnienie oycy i powrocie mu do domu, jeżeli liby Klebera zamordował. — W Ameryce pustoszy nieymiernie poła szarańcza, która co 17 lat okazuje się, i dla tego nazywa się Cicada Septendecim. Indyjanie pieką ją i jedzą. — W Piemencie zniszczono wszystkie komenderye i opactwa. — Anglię chcieli wyładować w 15,000 ludzi w Hiszpanii w okolicy Ferolu, lecz oddartymi zostali z znaczną stratą. — Część straży konsulowskiej w Paryżu dostała rozkaz, aby była gotową do marszu. — W Chinach tak wielkie padały deszcze, iż wielka rzeka Hoango przez swoje wezbranie nieymiernie narobiła szkody.

Woda zalała wiele wsiow, i mało bardzo ludzi wyratowali się na góry. Piękne równiny zamieniły się w morze, na którym tu i owdzie czołna pływały, ratując nieszczęśliwych.

Do sprzedania. My Fryderyk Wilhelm z Bożey łaski Król Pruski. Wiadomo czyniemy, iż w departamencie naszym Kaliskim, a dystrykcie Wartskim sytuowana wieś Milejewo dziedziczna Piotra Ursz. Konopnickiego, na żądanie wierzycieli publicznie ma być sprzedana, i jest też wieś 42.342 tak 21 dobr gr. taxowana. Ci więc, którzy są mocni do posiadania dóbr dziedzicznie niniejszym patentem publicznie na termin dnia 18. Junii, dnia 18. Septembris, i dnia 15. Grudnia a. c. o godzinie 10. zrana przed konsyliarzem Szede, do stawienia się na naszej instrukcynej izbie zapożywają się, gdzie ofiarowanie swoje podać, i przysądzenia sobie rychło dobie oczekiwać mają. Taxę wyznaczną w zaopisze Regencyi rejistraturze także w Regencyi w Brzegu i w kreis

styc komisji Sieradzkiej przegłądać. W niedostatku znajomości rekomendują się Justycy kommissarze Decz i Nowag, także Justyciarz Tytef. Przyczym się także oznajmiam, iż po wyściu licytacyjnych terminow podania dalsze przyjęte nie będą. Dan w Kaliszu na Regencyi dnia 18. Februari roku 1800.

Do sprzedania. Na żądanie sukcesorów Bonczyka, dla tym lepszego ich podziału, ma być należąca do pozostałości ich oycy we wsi Wróbczynki leżąca dziedziczna włościaniska osiadłość, zawierająca 18 morgow gruntu, z należącemi do tego tak mieszkańcami iako i gospodarzami budowlanymi, która jest taxowana 2996 zł. polsk. na terminie dnia 24. Octobra najwięcej charującemu za gotówką zaraz zapłatę in loco w Wróbczynku między

Pyzdrami i Zagorowem leżąca publicznie sprzedana, a nazajutrz porzym, to jest: dnia 25 Octobra do tej pozostłości należące mobilia, składające się z rozmaitych domowych i gospodarskich sprzętów, konie i bydło przez aukcyę sprzedane. To się więc do każdego wiadomości podaie i przytym zaraz zapożywa się każdego, kto bykolwiek do tych gruntów jakie realne albo inne pretensye mieć baczył, do stawienia się z niemi nayożniej na wzmiankowanym terminie i swe pretensye przwoicie okazać, inaczej z temi od tych gruntów odstrychniony i do sukcesorow Bonczyka odeflany będzie. W Pietrzykowie dnia 15. Septembra roku 1800.

Patrymonialny sąd Jmć Pana Prezydenta Eisenberg.

Uwiedomienie. Wiadomo jest, że obydwie obierze tuteysze pod Krolem i następcą Pruskim na ulicy Poznańskiej zaraz podle siebie stoją, co często dawato przyczynę rozmaitym Panom do omyłki. Aby temu zapobiedz, kazałam zawiesić na oberzy nabytey przezemnie pod tytułem: „Oberza pod Krolem Pruskim” znak orła czarnego, i ta w przyszłości nazywać się będzie: „Oberza pod czarnym orłem.” O czym mam chonor uwiedomić szanowną publiczność i wszystkich podrożnych Panow, upraszając ich uniżenie, aby do mnie na stancye zaieżdżali, a ja starać się będę o wszelką wygodę dla gościow, i przyrzekam przyśłużyć się im wszystkim za naysłuszniejszą cenę. W Bydgoszczy dnia 31. Sierpnia roku 1800. W Prussach-Zachodnich.

W dowa Szmittowa, Burmistrzowa.

Citatio Edictalis. Ponieważ znajdujący się w służbie JPana Kasztellana Malczewskiego ekonom Bartłomi Borowiak umarł tutey dnia 8. Sierpnia ab in testato pozostawiwszy po sobie niektóre nieznaćne mobilia, i o sukcesorach jego nie można się dowiedzieć, przeto ciż sukcesorowie wzywają się publicznie ninieyszym, aby się na terminie dnia 29. Octobris c. a. przed tuteyszym sądem patrymonialnym stawili; do tego majątku iak sukcesorowie należycie się legitymowali, i potym wydania tego majątku, gdyby co po odrzuceniu długow pozostać mogło spodziewali się. W przypad-

ku gdyby się niestawili oczekiwać mają, że z mia-nynt do tego majątku pretensyami prekladowanymi zostanę. Także wzywają się ninieyszym wszyscy nieznaćni wierzyciele, którzy do tego majątku gruntowne pretensye mieć mniemają, aby się na wspomnionym terminie rano o godzinie 9. tutey osobiście stawili, swoje pretensye likwidowali, i rzetelność ich iustyfikowali, a potym prawnego dekretu oczekiwali, w przypadku zaś gdyby się niestawili, spodziewać się mają, że z swymi pretensyami prekladowanymi zostanę, i w mającym być uknowanym wyroku prioritatis nakazane im będzie milczenie wieczne.

Szlachecki sąd patrymonialny Urodz. Małczewskich.

Avertissement. Cztery nieznaćni żydzi dnia 19. miesiąca Sierpnia r. b. do gościńca dobr Mieszy-na w dystrykcie Gnieźnieńskim należącego, Babin zwanego przyiechawszy, którzy gdy o paszport zapytani byli, zostawiwszy 20 talarow gotowych pieniędzy, parę koni w małej cenie, dwie bryczki nie wiele warte, kilka szłow i niektóre rzeczy, tudzież żydowskie suknie, uciekli. Podług przepisu praw ciż nieznaćni i zbiegli żydzi będą publicznie adcytowani, aby się od daty dzisiejszey rachując za niedziel cztery, a nayożniej w terminie 6. Listopada r. b. przed podpisana krays iustyc kommissyą stawili, i iako właściciele tych w wspomnionym gościńcu zostawionych rzeczy legitymowali i dalszego prawnego wyroku oczekiwali; gdy się zaś nie stawia, spodziewać się mają, iż zostawione konie i inne wszystkie rzeczy przyszłego dnia t. r. 7. miesiąca Listopada przez publiczną licitacyą mają być sprzedane, za ktore to pieniądze, odrzuciwszy kosztu ubogiej kasie mieyscowey przysądzone zostanę. W Gnieźnie dnia 16. Września roku 1800.

Krolewka Potudniowo-Pruska Krays Iustyc Kommissya.

Do sprzedania. Swinice w Kaliskim dystrykcie między Koźminkiem i Wartą. Ta wieś jest dobrze wybudowana i ma wszystkie wygody; icy osiadłość składa się z 14 gospodarzy. Pan Beber w Kaliszu uwiedomi o cenie tej wsi na zgłoszenie.

Drukował Deker i Kompania w Poznaniu.